

Ο Ισιγκούρο μιλάει στους δημοσιογράφους λίγη ώρα μετά την ανακοίνωση της βράβεισής του. Είναι μια αλλαγή αν σκεφτεί κανείς τη σιωπή του Μπομπ Ντίλαν πέρυσι
|REUTERS/Toby Melville

Νομπέλ Λογοτεχνίας: Η σημασία της βράβευσης του Καζούο Ισιγκούρο

Ο γεννημένος στο Ναγκασάκι το 1954 βρετανός συγγραφέας του «Απομεινάρια μιας Μέρας» παίρνει τη σκυτάλη από τον Μπομπ Ντίλαν. Η Σουηδική Ακαδημία τον περιέγραψε ως πάντρεμα Τζέιν Οστιν με Φραντς Κάφκα «και προσθέστε και λίγο από Μαρσέλ Προυστ στο μείγμα»

Protagon Team 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017, 14:03

ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ: 05/10/2017, 17:22

Πενήντα μία εβδομάδες. Τόσες πέρασαν από την ημέρα που η Σουηδική Ακαδημία εξέπληξε πέρυσι τους πάντες απονέμοντας το Νομπέλ Λογοτεχνίας για το 2016 σε έναν μουσικό, τον [Μπομπ Ντίλαν](#). Τα όσα ακολούθησαν είναι γνωστά, ο 75χρονος Αμερικανός είχε αρνηθεί να σχολιάσει τη βράβευση και δεν παραβρέθηκε καν στην τελετή απονομής· όμως όλο αυτό ανανέωσε το ενδιαφέρον για τον θεσμό που μετρά 115 χρόνια ζωής. Ετσι, όταν το μεσημέρι της Πέμπτης ανακοινώθηκε στην Στοκχόλμη το όνομα του γεννημένου στην Ιαπωνία βρετανού συγγραφέα Καζούο Ισιγκούρο, για το Νομπέλ Λογοτεχνίας του 2017, όλοι το εξέλαβαν ως μια επιστροφή μεν στον κόσμο των μυθιστοριογράφων αλλά και

μια επιβεβαίωση ότι η Σουηδική Ακαδημία έχει επιτελέσει μια στροφή προς το νέο.

Παρά τα 63 του χρόνια ο Ισιγκούρο θεωρείται ένας εκπρόσωπος της νέας γενιάς, άλλωστε είναι ένας «κινηματογραφικός» συγγραφέας καθώς δύο βιβλία του έχουν μεταφερθεί με επιτυχία στο σινεμά, ενώ έχει γράψει και το σενάριο για το φιλμ «Η Κοντέσα της Σαγκάης» (2005, σε σκηνοθεσία Τζέιμς Αϊβορι και πρωταγωνιστές τον Ραλφ Φάινς και τη Νατάσα Ρίτσαρντσον).

Σε κάθε περίπτωση με τα πυκνά γραπτά του ο Καζούο Ισιγκούρο μάς έχει προσφέρει μια φρέσκια όσο και ιδιαίτερα συναισθηματική ματιά στον σκληρό κόσμο μας. *«Είναι μια εξωφρενικά σημαντική τιμή»* ψέλλισε ο Ισιγκούρο, στις πρώτες του δηλώσεις μετά την ανακοίνωση της βράβειυσής του, για να συμπληρώσει ότι μπαίνει στην ίδια ομάδα *«με τους περισσότερους από τους ήρωές μου»*. Είναι και αυτό μια αλλαγή από την περυσινή αφωνία του Ντίλαν. Είχε άλλωστε ο Ισιγκούρο και μια ατάκα για τον προκάτοχό του: *«Ξέρετε, μιμούμαι πολύ καλά τον Μπομπ Ντίλαν!»*

Ανακοινώνοντας το βραβείο στην χρυσοποίκιλτη αίθουσα στην Στοκχόλμη, η Σάρα Ντάνιους, εκπρόσωπος της Σουηδικής Ακαδημίας, σημείωσε ότι ο Ισιγκούρο *«με τα γεμάτα συναισθηματική ένταση μυθιστορήματά του αποκάλυψε την άβυσσο που υπάρχει κάτω από την ψευδαίσθησή μας ότι είμαστε συνδεδεμένοι με τον κόσμο»*. Η ίδια περιέγραψε τον βρετανό συγγραφέα ως ένα πάντρεμα Τζέιν Οστιν με Φραντς Κάφκα *«και προσθέστε και λίγο από Μαρσέλ Προυστ στο μείγμα»*.

Η Σάρα Ντάνιους, εκπρόσωπος της Σουηδικής Ακαδημίας ανακοινώνει το Νομπέλ Λογοτεχνίας για το 2017 (Reuters)

Το βραβείο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο εννέα εκατομμυρίων σουηδικών κορωνών (945.000 ευρώ).

Ο Ισιγκούρο έγινε διάσημος στα τέλη της δεκαετίας του 1980 με το βιβλίο του «Τα Απομεινάρια μιας Μέρας», το οποίο πήρε βραβείο Booker και μεταφέρθηκε με εξαιρετική επιτυχία στη μεγάλη οθόνη από τον Τζέιμς Αϊβορι, λίγα χρόνια αργότερα, το 1993, με πρωταγωνιστές τον σερ Αντονι Χόπκινς και την βραβευμένη με Οσκαρ Εμα Τόμσον.

Ο Ισιγκούρο γεννήθηκε το 1954 στο Ναγκασάκι της Ιαπωνίας, αλλά πέντε ετών ήρθε με την οικογένειά του στη Βρετανία. Με το πρώτο του μυθιστόρημα, «A Pale View of Hills» (1982), κέρδισε το βραβείο Ουίνιφρεντ Χόλντμπι. Το δεύτερο μυθιστόρημά του, «An Artist of the Floating World» (1986), βραβεύτηκε με τα βραβεία Ουίτμπρεντ και Σκάνο, ενώ ήταν επίσης υποψήφιο για το βραβείο Μπούκερ.

Τα

βιβλία του Καζούο Ισιγκούρου παρουσιάζονται από τη Σουηδική Ακαδημία (Reuters) Το 1989, με το «The Remains of the Day» («Τα Απομεινάρια μιας Μέρας», εκδ. Καστανιώτη), όχι μόνο κέρδισε το βραβείο Μπούκερ, αλλά και έγινε διάσημος σε όλον τον κόσμο: το βιβλίο του μεταφράστηκε σε 24 γλώσσες και πούλησε 1.000.000 αντίτυπα μόνο στην αγγλική γλώσσα, προτού έρθει η εξαιρετική οσκαρική ταινία του Αϊβορι να κάνει γνωστό το όνομα του Ισιγκούρο σε ένα ακόμα πιο ευρύ κοινό.

Το επόμενο μυθιστόρημά του «Ο απαρηγόρητος» (1997) τιμήθηκε με το βραβείο Τσέλτενχαμ.

Το 1998 ο Ισιγκούρο χρίστηκε από το γαλλικό κράτος Ιππότης των Τεχνών και των Γραμμάτων. Ακολούθησαν τα μυθιστορήματα «Τότε που ήμασταν ορφανοί» (2001) και «Μη μ' αφήσεις ποτέ» (2005), τα οποία ήταν επίσης υποψήφια για το βραβείο Μπούκερ. Το «Never Let me Go» γυρίστηκε ταινία το 2010 από τον Μαρκ Ρόμανεκ με πρωταγωνιστές την Κίρα Νάιτλι και τον Αντριου Γκάρφιλντ. Συνέχισε πάντως τη

συγγραφή με τις πέντε ιστορίες που απαρτίζουν τη συλλογή «Νυχτερινά» (2009). Τελευταίο του βιβλίο το «The Buried Giant» έγινε διεθνές μπεστ σέλερ το 2015, αλλά δεν έχει ακόμα εκδοθεί στα ελληνικά.

Ενα ενδιαφέρον σημείο της εφετινής ανακοίνωσης του Νομπέλ Λογοτεχνίας καταγράφηκε στο Τόκιο, όπου αρκετοί οπαδοί του ιάπωνα συγγραφέα Χαρούκι Μουρακάμι είχαν συγκεντρωθεί για να πανηγυρίσουν μια ενδεχόμενη βράβειυσή του· ο κόσμος των βιβλίων είχε προεξοφλήσει ότι μετά τον Ντίλαν το βραβείο θα επέστρεφε εφέτος σε συγγραφέα και ποιος καλύτερος από τον 68χρονο Μουρακάμι;

Οι συγκεντρωθέντες στο Τόκιο ήλπιζαν ότι θα πάρει το Νομπέλ ο Μουρακάμι. Αλλά οι σερπαντίνες δεν πήγαν χαμένες. Στην Ιαπωνία θεωρούν τον Ισιγκούρο «δικό τους» (Reuters)

Ομως τελικά άκουσαν το όνομα του Ισιγκούρο. Και πανηγύρισαν, καθώς τον θεωρούν «δικό τους», μολονότι ο ίδιος ελάχιστη σχέση έχει με την Ιαπωνία. «Αν έγγραφα με ψευδώνυμο κανείς δεν θα πίστευε ότι είμαι Ιάπωνας» είχε πει πρόσφατα ο Ισιγκούρο που έφυγε από το Ναγκασάκι σε ηλικία

πέντε ετών, σπούδασε σε αγγλικά σχολεία και πανεπιστήμια και έκανε 30 χρόνια να επιστρέψει στην Ιαπωνία.

Καλύτερα από κάθε άλλον περιέγραψε τον Ισιγκούρο, ο Σαλμάν Ρούσντι: *«Συγχαρητήρια στον φίλο μου τον “Ις”. Τη δουλειά του την αγάπησα από τότε που πρωτοδιάβασα το “A Pale View of Hills”. Και παίζει και κιθάρα και γράφει τραγούδια επίσης. Κάνε στην άκρη Μπομπ Ντίλαν!»*